

مجله اداره مشهد چهارباغ (عنوان تلگرافی - آشفته) هفتگی / فکاهی، اجتماعی، اخلاقی / قیمت / سالنامه / ششماهه / مجلین / سالنامه / ششماهه / دیکارنده و مدیر مسئول ع. آشفته وجه آئونه قبل دریافت میشود / تک شماره ۶ شاهی / اشتراك ۳۰۰ قران / ۱۸ قران / مجللات ۲۵۰ قران / ۱۵ قران

تقویم آشفته

اوضاع کواکب در هفته گذشته دلالت داشت بر رواجی
حماهای مردانه مخصوصاً زنانه. مغموم بودن عشاق دلباخته،
سوزش پشت چشم و جوش نمودن صورتهای بندا نداخته.
لباس عوض کردن، توالت نمودن عطر زدن خانمها،
کسادی بازار مناجات و دعا. بدون جهت خنده و شادی
بی ملاحظه عروسی و دامادی. رواج بازار برنج و روغن
خود بخود؛ کسادی بازار آتش رشته و آب گوشت نخود.
خوردن ماهی کوکو و پلوی سبزی، در گوشه افتادن حضرت
هرکاره و دبیزی. بیکاری آقایان اطباء، حجامت کردن در
حمام از بچه ها. لباس نو پوشیدن و برای دید و بار دید
با یکدیگر جوشیدن. گوش ایستادن دخترها در سر هر
چهار راه و ظرف شدن اوقات در عملهای تباه. از روی
آتش پریدن، زردی دادن سرخی گرفتن. رفتن دخترها
و متوسل شدن به توب مروارید در طهران و رشته یلو
پختن با قیمه فسنجان. قشوق زنی رفتن زنهای حتی بکوه
قاف؛ گدائی کردن اشخاص بعنوان عبدی و دست لاف.
ترقی پول زرد و ظالم یعنی از صرافان... فرار لشکر سرما
و آمدن تک قراول گرما. آمدن لوطیها و آتش افروزها
ببازار، پای پیاده بخواجه ربيع رفتن مردم بیکار، هفت
سین چیدن و سبزه سبز نمودن زنهای رفتن اشخاص سور
چران در مجامع و انجمنها. زیاد شدن گداهای اسفندی
فراوان شدن لوطیهای عنتری و بزقندی. ورشکست شدن
بعضی از تجار و کسبه روی عادت همه ساله؛ خوردن
کاسنی و شیر الاغ روزی يك پیهاله. با کارتهای مخصوص
تقدیم ارادت قلبی و بزبان آوردن اشخاص چاپلوس معجبهای
دروغی و غابی بالاخره تجدید بعضی از خرافات و موهومات
بعنوان شکومات و عادات.

۴ گل بی رخ یار خوش نباشد

اول ماعریکه به بدرقه حضرت خواجه داد بسی
فضلی داده و کاخ غزل سرائی را بررد پای مورچه نهاده
یگانه ادیب بی فرهنگ و طرفدار قوافی تنگ بنده آلفته است
که در بحر (هزج مسدس مغبوض) غزل ذیل را با یک
دنیا زحمت و جانکندن انشاد نموده.

بی غمزه نگار خوش نباشد * بی نشئه بهار خوش نباشد
سرخاب نمودن و سفیداب * بر روی نکار خوش نباشد
از حبس فرار خوبه * اما * از محبس یار خوش نباشد
در فصل بهار باده خوردن * بی ماست و خیار خوش نباشد
می خوردن و عربده کشیدن * بی نغمه تار خوش نباشد
خواندن خوبه، اما مثل منصور * در بالای دار خوش نباشد
نقاره خودش ضرب قشنگیت * اما پیش تار خوش، نباشد
کاسهای (تار) چوب توتی * از چوب چنار خوش نباشد
نت خوبه برای ساز اما * بی (بمل) و (بکار) خوش نباشد
کم حوصله کی و خلق تنگی * در پای قمار خوش نباشد
رفتن بمیان هر خرابه * اندر شب تار خوش نباشد
رفتن به هوا خوری خارج * در گرد و غبار خوش نباشد
استخر خوبه ولی میانش * قورباغه و مار خوش نباشد
ماستی که کشند ماستکشها * اون ماست توطغار خوش نباشد

از نحوست خارج شدم

چون مستخدمین تحت اشل را قانون استخدام
بیچاره و بد بخت نموده شکر میکنم که سن بنده
امروز از تحت اشل خارج و داخل مرحله سی و دو
سالگی که مطابق حقوق رتبه يك اداری است گردید
مستخدم تحت اشل سابق

پار دَن

در این هفته هزار خیال بخاطر آمد که از حسن اتفاق یکیش حسابی نبود: مثلاً فکر کردم برای رفقا و دوستان و آقایان مشترکین کارت مخصوص تبریک عید بفرستم وقتی حساب کردم دیدم خیلی گران تمام میشه، فکر کردم قبل از عید در روز نامه بعنوان تبریک چیزی بنویسم دیدم قبل از آخوند بمنبر رفته ام بالاخره هر چه فکر کردم عظم بجائی دست نداد جز اینکه خودم را بزنم به اروپائی گیری و به آقایان عرض کنم: پار دَن

✽ - ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽ - ✽

✽ گوش کن ای جناب آشفته ✽ این مثل را که بیدما گفته ✽
 ✽ در حقیقت درشت ناسفته ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 ✽ آدم بیسواد و روز نامه ✽ مثل گوشت پخته و خامه ✽
 ✽ برتن تو کشاده این جامه ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 ✽ کی بتو گفت شعر سازی کن ✽ برو بچه تو کرد و بازی کن ✽
 ✽ زکلیمت نه یا درازی کن ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 ✽ تو که ناخونده قوائد را ✽ تو که نادیده فرائد را ✽
 ✽ مفتضح کرده جرائد را ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 ✽ بر تو کر سخت گشته پیکاری ✽ برو و کن دکان سمساری ✽
 ✽ بنشین و بکن دکانداری ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 ✽ گرچه سنک تواز کال و سواد ✽ هر کس از سنک ماها کم نمیداد ✽
 ✽ لیکن از بخت زشت بی بنیاد ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 ✽ گرچه از ماتو با سواد تری ✽ با کالی و صاحب هنری ✽
 ✽ لیک چون از زمانه بیخبری ✽ کار هر مرد و مرد هر کاری ✽
 ✽ کار بوزینه نیست نجاری ✽
 (مخلص شما - ع. آ)

✽ خبر مهم ✽

دیروز در حجام میر علم خان دو نفر زن برای نشستن در شاه نشین دعوی سختی نموده و یکی از آنها که بی تقصیر و مظلوم بوده کتک جانانه خورده است بطوریکه زن استاد و دلاکها دلشون بحال او سوخته و بطرف دیگری حمله کرده و حجام را کاملاً زنانه کرده بودند

نام فامیلی

آذری. خوب بود نام فامیلی سمندر باشه - تاج بخش همیشه سرش بی کلاه است - یمن نقطه مقابل یسار است کوهن. یک نوع سیدی است که بین کایه ها یافت میشود - خوش بید. بدین شده است - اطمینان. از همه کس سلب شده چه باید کرد؟ نقطه. شاعری که در خراسان قدرش مجهول است - یقینان. دانشمند فاضلی است که مابه ایشان ارادت غائبانه داریم. کلشن در طهران است و حقیقتاً نام با مسمی است.

✽ به آهنگ مرغ سحر خوانده شود ✽

یا که برو فکر خر کن یا که تو ترک سفر کن
 گر بروی با انومیل فکر و برای درد سر کن
 موتور بشسته میان بیابونه

شوفر بیچاره عجب مات و حیرونه

شیون و افغان زماسفر فراونه زآن حذر کن
 داد و بیداد جور شوفر موتور ما گشته پانچر

ای خدا بین تو حال مسافر

راه ما، راه ماشوسه تر کن

راه شوسه تا خراب است

ظلم شوفر بی حساب است

ای فواید نظر کن ثواب است

حال مسافر به بیابان غمین به بین

خته و بشکسته سر افتاده بر زمین

ای خر و امانده و یابوی نازنین عر عر کن

ع. آ

✽ می بینم ✽

✽ خلق را در ضلال می بینم ✽ بی جنک و جدال می بینم ✽
 ✽ زاغ در باغ مینهد جولان ✽ بلبل افرده حال می بینم ✽
 ✽ پکار دنیا و مردم دنیا ✽ همه را در زوال می بینم ✽
 ✽ اهل دنیا بنزد خلق عزیز ✽ اهل حق پایمال می بینم ✽
 ✽ فاسق و فاجر و سخن چین را ✽ مرد نیکو خصال می بینم ✽
 ✽ کارگر در مذلت و خواری ✽ مفتخور با جلال می بینم ✽
 ✽ خون مرغ و کبوتر و تیهو ✽ بهر ایشان حلال می بینم ✽
 ✽ سد علی کله خورد و رابنده ✽ مرد صاحب کمال می بینم ✽
 ✽ رمال ✽

خواب آشفته

بگمربنه دیدم در خراب هستم سقف اطاق شکافته
شد و چند نفر اشخاص مجلل وارد اطاق شدند آن
که جلوتر از همه می آمد و با اشاره مرا از خواب
بیدار کرد فرمود: تو از جانب من که شیخ سعدی
شیرازی هستم و سایر رفقای عزیزم خانم قمرالملوک
وزیری را سلام میرسانی و میگوئی چون تو نام ما
را مجدداً زنده کردی و بجای اشعار بی سر و ته
ماعرین غزلیات ما را میخوانی همگی دعا نموده دوام
نام و یقای عزت را از حق تعالی درخواست کردیم
و آمین گویان از نظرم غائب شدند.

من میگم انف تو نگو انف تو بگو انف

طفلسکی بردند نزد مکتبی

تا که آموزند او را مطلبی

تا شود آ که ز آداب و رسوم

با خبر گردد ز احکام و علوم

مکتبی را مخرج لامی نبود

نون بجای لام کردی و نمود

نون بجای لام میگفت آن حزین

لیک آن کودک نبود آ که از این

خواست آخوند از پی تفهیم وی

از الف با تا دهد تعلیم وی

گفت با طفلك انف که ای پسر

تا بگویم بعد آرا سر بر

چون بدانی این حروف مفرد

بهر تألیفات گردد قاعده

بس بگفت آن طفل انف، آخوند گفت

تو مگو چون من انف حرفیست مفت

حنکه میگویم انف تو کو الف

در انف چون من مشو تو معتكف

باز کودک گفت انف آن مکتبی

رنجه شد از کفنگوی آن صبی

گفت، با آن طفل آن آخوند زار

که مرا با اصطلاح خود گذار

تو بسان مردمان میگو انف

چون نمیفهمی کلام ای دنف ؟

حال ما با مکتبی بدسان بود

بلکه ناقص تر ز لفظ آن بود

زانکه او در لفظ لام اینگونه بود

ما بگرداریم و در گفت و شنود، لسان الغیب

X دو بیتی

* اساس عالم از فیزیک و شیمی است *

* اگر تصدیق داری حرف تو چیست *

* خداوندی بسود ما فوق ادراک *

* که غیر از او خداوندی دیگر نیست *

* بقول مردم صاحب عقیده *

* خدا از خاک ما را آفریده *

* تأمل کن زمانه سی جان با *

* تفکر کن دمی ای نور دیده *

* ره مهر و وفا هر گز میدیا *

* که بی مهر و وفایند اهل دنیا *

* توای آشفته زین مردم حذر کن *

* برو در گوشه میباش تنها *

* يك بول جیگرك سفره قلمكار نمیخواه *

* این کله بی مغز تو دستاد نمیخواه *

* این پای کجست پوتین و شلوار نمیخواه *

* این لانی تو بازی لاتار نمیخواه *

* يك بول جیگرك سفره قلمكار نمیخواه *

* با کیسه خالی پز عالی تو چونه *

* افروخته صورت و دل غرقه بخونه *

* اینها همگی از اثر بخت نگونه *

* يك بول جیگرك سفره قلمكار نمیخواه *

* با ایبهه اجناس که از خارجه آریم *

* البته پریشانید و با فقر دچاریم *

* این است که ما مردم يك بول نداریم *

* يك بول جیگرك سفره قلمكار نمیخواه *

* ای اهل وطن ترك خرافات نهائید *

* آسوده خود از جمله آفات نهائید *

* امروز تدارك پی مافات نهائید *

* يك بول جیگرك سفره قلمكار نمیخواه *

* هان مردم مصرف همگی خوار و حقیرند *

* اشراف چو اشراف نهائند فقیرند *

* از بی خردی گوشه بازار بمیرند *

* يك بول جیگرك سفره قلمكار نمیخواه *

* سید عباس منصوری *

بواسطه ضیق صفحات بقیه آن درج نشد.

پدر داماد و مادر داماد — ۱۶ —

زن : تو حالا هرچی دلت میخواد بگو من فردا شب دادم رو میفرستم خونه عروس حرفاشون رو تموم کنند وقت پول دادن خودت بیرو دروایی بایدیدی شوهر - من حرفی ندارم پس اقلأ برو از يك خانواده دختر بگیر که سر در خونه اونها آجری باشه . به بین زنیکه تو زنی عقلت نمیرسه همسایه دکان ما برای پرسش از يك تاجر زن گرفته دیروز به نون شب محتاج بودند حالایی نوکر راه نمیره پس فردا هم پدر عروس میمیره هرچی هست و نیست مال پسره میشه ماها که الحمدلله از اون کمتر نیستیم تو به اسم من دختر هرکس رو بخواهی میدن پس حالا که میخواهی برای پسر تو زن بیاری دختر يك پول دار رو پیدا کن که اگر امروز يك تومان خرج میکنیم فردا به يك چیزی دلمون خوش باشه زن : همه اینها که گفتی شنیدم اما از مادر دختر خوشم اومده و بایه همین عروسی سر بگیره

شوهر با اوقات تلخی : حالا که هرچی گفتم بخرجت نمیره خودت میدونی پاشو نهار بیار زهر مار کنم

زن : من صبح رفتم حالا اومدم ناهار چی چی بیارم همین باد تو کلوت انداختی بخالت میرسد از تو میترسم شوهر : بنظر من چند روزه کتک نخوردی دلت برای کتک تنک شده پاشو اوقات رو تلخ نکن

زن : باریک الله نصف دلم خوش بعد از ده تا شکم زائیدن تازه میخواد کتکم بزنه نه خیر تو رو خدا پاشو بزنی نمیشه ! شوهر : آخر زنیکه خودت نمیفهمی چه حرفی میزنی پسر تو که به این وصلت راضی نیست دخترت که راضی نیست منکه راضی نیستم حرف حسابی تو چیه زن : باریک الله مگر من برای تو میخوام بیمارم که راضی نیستی دخترم هم غلط میکنه به اون چه دخلی داره پسر من عقلت نمیرسه اون رو چه باین حرفا اون باید سرش رو باین بندازه حرف ترنه اصل کار من هستم که پسندیدم

شوهر : آخر زنیکه تو که برای خودت نمیخواهی برای پسر تو میخواهی پسندیدن تو بچه درد میخوره پسر تو باید پسندم زن : تو مردی تو عقلت بکارهای زنونه نمیرسه من مایه با عروس تو يك خونه زندگی کنم والا شوهرش صبح میره شب میاد شوهر : حالا پا میشی نهار بیاری یا نه .

زن تا راضی نشی ناهار خبری نیست .

* قطب طهران ۱۳ *

بیست و دو سال از این مقدمه گذشته هنوز همان واگون چی ها و بلیط فروشها واسبها را که در زمان بچه گی می دیدم امروز می بینم منتها همه شکسته و پیر شدند بیچاره اسبها که حقیقتاً برای لابراتوار خیلی خوبند زحمت محصل بیچاره را کم میکنند بالاخره سوار واگون شدم و اتفاقاً سورچی این واگون مشهدی حبیب بود که در زمان سابق مرا بیشتر از سایر بچه ها کتک میزد بمجردیکه بهملوی دستش ایستادم و مرا نگاه کرد در همان مرتبه اول شناخت در صورتیکه قیافه و لباس من بکلی تغییر کرده بود در آنوقت من عمامه بر سر داشتم و قبلاً لباده میپوشیدم و امروز فکل کراوات دارم بعلاوه عینک و عصا که از لوازمات فکلی بودن امروزه است گفتم آقا مشهدی حبیب خیلی ضعیف شدی چه میکنی ؟ جواب داد : آقا چه میدونی چه بیه بیچاره میگذره ماشاءالله شما بزرگ شدید گفتم چقدر حقوق دارید بعد از بیست و پنج سال خدمت گفت تا ماه گذشته نه تومان میگرفتم لیکن از این ماه که پانی گفته است هرکس با هشت تومان حاضر است خدمت کند والا برود گفتم با این حال چرا خدمت میکنی و چرا از این شغل دست بر نمیدارید شغلیکه بعد از بیست و پنج سال خدمت انسان ترقی نکند به چه درد میخورد ؟ جواب داد آقا به بخشید گویا من شما را عوضی گرفتم زیرا شما به يك دهاتی بیشتر شبیه هستید والا اینطور نمیگفتید امروز شما در تمام ایران شغلی را پیدا کنید که بدون پارتی انسان ترقی کند آنوقت هرچه شما میفرمائید صحیح است !

* مانیتیسسم ۱۷ *

بعد از آنکه شروع به ایجاد احساسات مطبوعه نمودیم قدرت پیدا خواهیم کرد که بدن خود را طوری اصلاح نهائیم که آثار شادی و مسرت زیاد گردد هر عضوی از اعضاء بدن را بتوسط اعصاب به مرکز مخصوص خود در دماغ مربوط است و نیز ما بین مراکز دماغ ارتباطی بطور مستقیم برقرار است حال اگر کلیه این سلسله بحال عادی و طبیعی باشد مراکز دفاعیه و اعضاء در کلیه اعمال با یکدیگر اشتراك و تعاون خواهند داشت و مقصود اصلی از هر نوع پرورش و ترقی انسان تکمیل همین توافق و تعاون است

مشهد : مطبعه ایران